

ПРОТОКОЛ

№ 1191

гр. Варна, 08.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на
шести юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Ил. Писарова

Членове: Светлана Тодорова
Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Дарина Б. Баева
Сложи за разглеждане докладваното от Светлана Тодорова Въззивно
гражданско дело № 20223100500972 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 14:07 часа се явиха:

След спазване на разпоредбата на чл. 142, ал. 1, предл. II^{ро} от ГПК:

Въззивникът Б. ИВ. Б., редовно призован, не се явява, представлява се
от **адв. К.М.** и **адв. Я.С.**, редовно упълномощени и приети от съда от първата
инстанция.

Въззиваемият ЗД „БУЛ ИНС” АД, редовно призован, не се
представлява.

Депозирано е становище вх. № 15801/01.07.2022 г. за даване ход на
делото в отсъствие на представляващ дружеството.

СЪДЪТ връчва препис от становището на процесуалните
представители на въззивника.

АДВ. М.: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. С.: Моля да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице пречки по хода на делото предвид
редовното призоваване на страните, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА
съгласно Определение № 2131/07.06.2022 г.

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Б. ИВ. Б. с ЕГН ***** от
*****, чрез пълномощник адв. К.М., срещу Решение № 6 от 04.01.2022г.,
постановено по гр.д.№ 6665/2021г. по описа на ВРС, с което Б. ИВ. Б. ЕГН
***** адрес ***** е осъден да заплати на ЗД „БУЛ ИНС” АД ЕИК

831830482 със седалище и адрес на управление гр.София, бул. Джеймс Баучер № 87 сумата в общ размер на 11 658.56 лв., представляваща регресно вземане на застрахователя - изплатено обезщетение в размер на 11 643.56 лева по застраховка „Каско“, обективирана в полица № E1315221356990031235, вследствие на ПТП, настъпило на 25.10.2015г. по вина на Б. ИВ. Б., като водач на автомобил „Фолксваген Поло“ с рег. № ***** **, за нанесени имуществени вреди на лек автомобил „Рено Клио“ с рег. № ** ***** **, както и 15 лева ликвидационни разходи по щета № *****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 03.05.2019 г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата 3192.35 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 11 643.56 лева за периода от 11.06.2016г. до 22.02.2019г., на основание чл.213 КЗ /отм./ и чл. 86 ЗЗД.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, необосновано и е постановено при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон. Жалбоподателят поддържа възражението, че към датата на ПТП е имал валидна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, сключена с ищеца, обективирана в полица ***** със срок на действие от 30.06.2015г. до 29.06.2016г., поради което с оглед прилагане разпоредбата на чл.213 от КЗ (отм.) ищецът, в качеството си на застраховател по имуществена застраховка, който е встъпил в правата на увреденото лице, може да предяви претенцията си към причинителя на щетата само за размера на причинените вреди, които надхвърлят размера на застрахователната сума по договора за задължителна застраховка, като в случая се твърди от ответника, че такава не са налице.

На следващо място се изтъква нарушение на процесуалните правила като се сочи, че вместо да приложи разпоредбата на чл.161 във вр.чл.190 от ГПК, в решението си приемат за доказани твърденията на ищеца, за които той не е ангажирал писмени доказателства. Оспорва се извода на съда по отношение разпределение тежестта на доказване на отрицателни факти, възложена на ответника, в частност, че застраховката ГО не е прекратена. Счита се, че доколкото в исковата молба ищецът се легитимира като застраховател по имуществената застраховка Каско и на това основание претендира от ответника в качеството му на делинквент възстановяване на заплатеното обезщетение, и предвид липсата на данни платеното обезщетение да надхвърля застрахователната сума по договора за застраховка ГО, съгласно нормата на чл.213 от КЗ (отм.), то липсва основание за ангажиране отговорността на ответника.

Настоява се за отмяна на решението, отхвърляне на иска и присъждане на разноски.

В срока по чл. 263 ГПК, въззиваемата страна „ЗД „БУЛ ИНС“ ЕИК 831830482 не депозира писмен отговор.

С молба вх. № 12367 от 26.05.2022г. въззиваемото дружество в предоставеният с определение № 1797 от 12.05.2022г. срок уточнява, че с исковата молба са заявени за разглеждане в условие на евентуалност иск с правно основание чл.213 от КЗ (отм.) и иск с правно основание чл.274 от КЗ (отм.), като конкретизира петитум съобразно обстоятелствената част на исковата молба. Доколкото, обаче, ищецът не е въвел както в отговор на

въззивна жалба (такъв не е подаван), така и не е направил самостоятелно искане по реда на чл.250 от ГПК в законния срок, то въззивният съд не дължи произнасяне по молбата. На следващо място настоящият състав счита, че липсва основание за изменение или допълване на доклада във връзка с разпределение на доказателствената тежест по отношение установяване наличието на прекратен договор по застраховка ГО на делинквента, тъй като се касае за установяване на положителен факт, а именно, че налице действителен договор, тежестта на доказване относно който правилно е възложена на ответника, оспорващ твърдението на ищеца за прекратяването му към момента на ПТП.

АДВ. С.: Поддържа жалбата.

АДВ. М.: Поддържа жалбата изцяло.

Имаме становище и възражение срещу доклада, в частта, в която сте приели, че в наша тежест е доказване на съществуването на застраховка „Гражданска отговорност“, но досежно факта, че не е налице прекратяване от страна на застрахователя, т.е., че той не е упражнил правата си по чл. 202 от КЗ дали да намали застрахователната сума, да измени договора или да го прекрати, това считаме, че е в тежест на насрещната страна, тъй като това е отрицателен факт, който ние няма как да установим.

На всичкото отгоре, уважаеми съдии, ние направихме доказателствено искане, което съдът уважи и задължи насрещната страна да представи тази полица и да представи доказателство за това дали е прекратен договора и дали има надлежно прекратяване и насрещната страна не изпълни указанията на съда, следователно би следвало да се приложи разпоредбата на чл. 161 от ГПК и да се приеме за установено нашето твърдение. Това е нашето искане.

Също поддържа искане да приемете за установено, че между застрахователя и доверителя ни е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ към момента на събитието, която не е валидно прекратена от застрахователя.

Съдът докладва становище на въззиваемия ЗД „БУЛ ИНС“ АД с вх. № 15801/01.07.2022 г., в частта, в която същият поддържа молба с вх. № 12367/26.05.2022 г., оспорва подадената въззивна жалба като неоснователна, твърденията като необосновани и настоява да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното решение – потвърдено. Изразено е становище по хода по същество. Претендират се разноси, като моли настоящата молба да бъде приет като списък по чл. 80 ГПК. Наведено е възражение за прекомерност на претендираното от въззивника адвокатско възнаграждение.

АДВ. М.: Представям списък с разноси. Други доказателства няма да соча.

По искането за прилагане на чл. 161 ГПК съдът ще се произнесе в крайния съдебен акт.

По доказателствата, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към делото представените от процесуалните представители на въззивника списък с разноси, ведно с договор за правна защита и съдействие.

С оглед процесуалното поведение на страните, **съдът** счете делото за изяснено от фактическа и от правна страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И: **ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ**

АДВ. М.: Уважаеми окръжни съдии, моля Ви да уважите въззивната жалба на доверителя ми, като сметете, че същата е изцяло основателна, а решението на първоинстанционния съд – неправилно. Ние считаме, че обуславящият изхода на материално-правния въпрос е именно този налице ли е била валидна застраховка „Гражданска отговорност“ между застрахователя и нашия доверител към момента на събитието и дали тя е валидно прекратена от застрахователя. Той е обуславящ, защото, ако се счете, че е имало такава застраховка, валидна, а не прекратена, то тогава застрахователят би могъл да предяви единствено до размера на застрахователната сума по договора за застраховка, не и повече, а такива вреди над тази застраховка не се установяват и не се доказват от ищеца, чиято е тежестта на доказване.

Моля Ви да приемете, че с оглед на събраните по делото доказателства, а именно протокол за пострадали лица, приложен към исковата молба на ищеца, там, в този протокол е вписано, че има такава „Гражданска отговорност“, сключена между застрахователя и нашия доверител, включително с период на валидност. Въпреки, че по делото ищецът беше задължен, той не представи договора, тъй като нашият доверител не разполага с него по обективни причини. Затова, упражнявайки нашата процесуална възможност, поискахме съдът да задължи ищцовата страна, която трябва да има препис от този договор като страна по него, да го представи. И тъй като ищецът не изпълни указанията на съда, моля Ви на основание чл. 161 от ГПК да приемете, че е имало валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между застрахователя и нашия доверител, че ищецът не е упражнил правото си да прекрати тази застраховка, поради забава на плащането на застрахователната вноска, нито да намали застрахователната сума, нито да измени договора, нито да го прекрати, не е направил никакво изявление, не е ангажирал доказателства в тази връзка. Следователно като приемете тези наши възражения за доказани, моля да приемете, че исковата претенция е изцяло неоснователна, доколкото не се установяват от ищеца настъпили вреди над размера на застрахователната сума по договора за застраховка „Гражданска отговорност“.

На всичкото отгоре този факт не е бил спорен между страните по време на делото. Ищецът нито за миг не е оспорвал съществуването на такъв договор. Твърдеше се единствено неговото прекратяване. В този смисъл Ви моля за Вашия съдебен акт, с който ще разрешите справедливо правния спор, да отхвърлите исковата претенция и да присъдите разноски в полза на ответника за двете инстанции.

АДВ. С.: Уважаеми окръжни съдии, на първо място, считам, че правилно първоинстанционният съд прие, че ищецът следва да бъде задължен да представи въпросния договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, след многократно даване на срок, ищецът не изпълни това

указание на съда, напълно неправилно в своето решение първоинстанционният съд прие, че съществуването на този договор вече било неотносимо и второ, било изцяло в наша тежест ние да го представим. След като съдът вече веднъж е приел, че следва да се възложи на ищцовата страна да представи препис от този договор, то няма как с окончателния си съдебен акт, с който дава разрешение на правния спор, той да приеме нещо съвсем различно.

В тази връзка считам, че по категоричен начин следва да се приложи разпоредбата на ГПК и да се приеме, че съществува такъв договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между ищеца и ответника, че този договор е действащ между страните и в тази връзка съвпадането на едно лице в качеството на лице – застрахователя „Бул Инс“ АД и на застрахователя по застраховката „Гражданска отговорност“ на представляваното от нас лице, няма как да има отношение към регресната претенция по чл. 213 по отменения КЗ на представляваното от нас лице във връзка с другото му качество на застраховател по застраховка „Автокаско“.

В тази връзка Ви моля да отмените първоинстанционното решение и отхвърлите иска на застрахователя.

Моля да ни присъдите разноски и за двете инстанции, съобразно представения списък на разноски.

След изслушване на устните състезания, **съдът** обяви, че ще се произнесе с надлежен съдебен акт в законния срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:20 часа.

Председател: _____

Секретар: _____